മലങ്കരയുടെ പാർലമെന്റായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ

ഡെറിൻ രാജു

ആഗസ്റ്റ് മാസം നാലാം തീയതി കൂടുന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനിലൂടെ പത്തനാപുരവും മലങ്കര സഭാ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാവുകയാണ്. ലോകക്രൈസ്തവ സഭകൾ ആകെയെടുത്താൽ തന്നെ ഇപ്രകാരം വിപുലവും ബൃഹത്തുമായ ഒരു ഭരണസംവിധാനം കണ്ടെത്താനാകില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങളും മലങ്കര ട്രസ്റ്റിലെ ഘടകങ്ങളായ ഓരോ പള്ളി ഇടവകകളെയും പ്രതിനിധീകരിച്ച് ഒരു വൈദികനും പള്ളിയുടെ അംഗസംഖ്യയനുസരിച്ച് 1 മുതൽ 10 വരെ അവൈദികരും ഉൾപ്പെടുന്ന വളരെ സവിശേഷമായ ഒരു ഭരണസംവിധാനം. പള്ളിയോഗമെന്നും പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗമെന്നും സുന്നഹദോസെന്നും ഒക്കെ ഈ യോഗം വിവിധ കാലങ്ങളിൽ അറിയപ്പെട്ടു. ഒരു പള്ളിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ഒരു വൈദികനും രണ്ട് അവൈദികരുമായിരുന്നു മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ 2002 മുതൽ ആ നിലയ്ക്ക് മാറ്റം വന്നു. ബഹു. സുപ്രീം കോടതിയുടെ നിർദേശപ്രകാരം ജനപ്രാതിനിധ്യത്തിനനുസരിച്ച് പള്ളിയോഗത്തിലെ അംഗസംഖ്യ പുന:ക്രമീകരിച്ചു. അതോടുകൂടിയാണ് അവൈദിക പ്രതിനിധികളുടെ സംഖ്യ ഒന്നു മുതൽ പത്തു വരെയായി നിജപ്പെടുത്തിയത്. മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനെന്ന ആധുനിക മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ് ഈ ലേഖനം.

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് നസ്രാണി പള്ളിയോഗത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന തെളിവാണ്. 1599 ജൂൺ 20 മുതൽ 26 വരെ നടന്ന ഈ യോഗം നിയമാനുസൃതമോ പള്ളിയോഗമായി പരിഗണിക്കേണ്ട ഒന്നോ അല്ല. നസ്രാണികളെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ വിളിച്ചു ചേർക്കപ്പെട്ട യോഗം നസ്രാണി പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവും സൂചനയുമാണ്. ഉദയംപേരൂരിൽ യോഗം ചേരാനായി ചേന്ദമംഗലത്തുനിന്ന് ആർച്ച്ബിഷപ്പ് മെനെസിസ് അയച്ച സർക്കുലറിൽ കാണുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.....ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഭരിക്കുന്നതിനും അവരോടും അവരുടെ സഭയോടും ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ഉള്ള അധികാരം സഭയിലും മതാദ്ധ്യക്ഷൻമാരിലും നിക്ഷിപ്തമാണ്. ഇവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ച കാലം മുതൽ തന്നെയും ഈ രീതി നടപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അക്രൈസ്തവരായ ഭരണാധിപൻമാരും ഈ അവകാശം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു–സഭ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിശദവിവരങ്ങൾ–അവ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും കൂടുതൽ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതിനുമായി– ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും പ്രാചീനകാലം മുതൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ആചാരവും നടപടിയും അനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ നടക്കത്തക്കവിധം, ഈ മഹാഇടവകയിലുള്ള പട്ടണങ്ങളിലെയും ഗ്രാമങ്ങളിലെയും ജനങ്ങൾ പള്ളിയിൽ സമ്മേളിച്ച് ഉത്തമൻമാരായ നാലു പേരെ വീതം പ്രതിനിധികളായി തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധികാരപ്പെടുത്തി സുന്നഹദോസിലേക്ക് അയയ്ക്കണം. സുന്നഹദോസ് വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടവിധം പരിഗണിക്കുന്നതിനും ശരിയായി തീരുമാനിക്കുന്നതിനുമായി എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കണം. ഈ സർക്കുലർ എല്ലാ പള്ളികളിലും വായിക്കുകയും പള്ളികളുടെ പടിവാതിലുകളിൽ പതിപ്പിക്കുകയും വേണം" (മലങ്കര നസ്രാണികൾ:രണ്ടാം വാല്യം, ഇസഡ്.എം. പാറേട്ട് പേജ് 213)

കേവലം മതപരമായ കത്തോലിക്കാവൽക്കരണമല്ല, സാമൂഹികമായി കൂടി നസ്രാണികളെ പാശ്ചാത്യവൽക്കരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ചരിത്രകാരൻമാരുണ്ട്. എന്നാൽ അവിടെയും പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ശക്തിയെപ്പറ്റി മെനെസിസിനു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പേരിനെങ്കിലും ഒരു പള്ളിയോഗം കൂടി നിശ്ചയങ്ങൾ അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. വിശ്വാസപരമായ വിഷയങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ തീരുമാനമെടുക്കുന്നത് കത്തോലിക്കാ സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിൽ അചിന്ത്യമായിരുന്നെങ്കിലും പള്ളിയോഗം കൂടാതെ എന്തു തീരുമാനമെടുത്താലും അത് വിലപ്പോവില്ല എന്ന ബോദ്ധ്യത്തിന്റെ പുറത്താണ് നമ്മൾ നേരത്തെ കണ്ട സർക്കുലറിന്റെ പിറവി.

കൂനൻ കുരിശ് സത്യമെന്ന നസ്രാണികളുടെ ഐതിഹാസികമായ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനവും ഒരു പള്ളിയോഗത്തോട് അനുബന്ധിച്ചാണ് സംഭവിച്ചത്. മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ നടന്നു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പള്ളിയോഗത്തിന്റെ അനുബന്ധമായിരുന്നു 1653 ജനുവരി (മകരം) 3–ലെ കൂനൻ കുരിശ് സത്യം.

തുടർന്ന് ഇടപ്പള്ളിയിലും ആലങ്ങാട്ടുമായി നടന്ന രണ്ട് പള്ളിയോഗങ്ങളും സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടവയായിരുന്നു. ഇതിൽ ഇടപ്പള്ളിയിൽ വച്ചാണ് നസ്രാണികളുടെ ജാതിത്തലവനായിരുന്ന തോമാ അർക്കദിയാക്കോനെ വേദതലവനായികൂടി തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ആലങ്ങാട്ട് വച്ച് അദ്ദേഹത്തെ മാർത്തോമാ എന്ന പേരിൽ പന്ത്രണ്ട് വൈദികർ ചേർന്ന് മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തി.

മലങ്കര പള്ളിയോഗമെന്നത് കേവലം ഭരണപരമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ മാത്രം എടുക്കുവാനുള്ള ഒരു യോഗം ആയിരുന്നില്ല. അതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവ് 1686-ലെ ചെങ്ങന്നൂർ യോഗമാണ്. കൂനൻ കുരിശ് സത്യത്തിലൂടെ കത്തോലിക്ക ബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ചെങ്കിലും അമ്പതു വർഷത്തെ കത്തോലിക്ക ബന്ധം നസ്രാണികളുടെ വിശ്വാസ-ആരാധനാ രീതികളിൽ വലിയ സ്വാധീനം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. അതിനാൽ തന്നെ ലത്തീൻ ആരാധനാരീതി തുടരേണ്ടതായ സ്ഥിതി വന്നു. പഴയ കൽദായക്രമങ്ങളിലേക്കുള്ള പൂർണമായ ഒരു മടങ്ങിപ്പോക്ക് പല കാരണങ്ങൾക്കൊണ്ടും അസാധ്യവുമായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ എന്താണ് കത്തോലിക്കരുമായുള്ള വിശ്വാസവ്യത്യാസം എന്ന ചോദ്യം ഉടലെടുത്തു. അതിനുള്ള ഉത്തരമായിരുന്നു 1686-ലെ ചെങ്ങന്നുർ സുന്നഹദോസ് എന്ന പള്ളിയോഗം. അവിടെവച്ച് അലക്സന്ത്രിയൻ വേദശാസ്ത്രം മലങ്കര സഭ അംഗീകരിച്ചു. പള്ളി, തുവർഗം, പരിശുദ്ധറൂഹ, കുർബാന, നോമ്പ് എന്നീ അഞ്ച് പ്രധാന വിഷയ ങ്ങളിൽ ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയോഗം കൈകൊണ്ട തീരുമാനങ്ങളാണ് ഇന്നും മലങ്കര സഭ പിന്തുടരുന്നത്.

1750 (1751?) -ൽ ബസേലിയോസ് ശക്രള്ള മഫ്രിയാനയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മേൽപ്പട്ടക്കാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഒരു സംഘം മലങ്കരയിലെത്തി. പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഈ മേൽപ്പട്ടക്കാരുമായി മാർത്തോമാ അഞ്ചാമനു തർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടി വന്നു. മലങ്കരയുടെ ഭരണത്തിൽ വിദേശ മെത്രാൻമാർ ഇടപെട്ടതാണ് പലപ്പോഴും പ്രതിസന്ധി സൃഷ്ടിച്ചത്. ഇരുപക്ഷവും സന്ധിയിലെത്താൻ മുൻകൈയെടുത്തതും പള്ളിയോഗമായിരുന്നു. 1754 ധനു മാസത്തിൽ പുതിയകാവ് പള്ളിയിൽ വച്ച് കൂടിയ യോഗം അഞ്ച് സന്ധി നിർദേശങ്ങങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വച്ചു. ഈ ഉടമ്പടി റോയൽകോടതി കേസിൽ എക്സിബിറ്റ് 27-ആയി ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ളതുമാണ്.

മാർത്തോമാ അഞ്ചാമന്റെ അനുമതിയില്ലാതെ ശക്രള്ള മഫ്രിയാന ആർക്കും പട്ടം കൊടുക്കാൻ പാടില്ല, പട്ടക്കാർക്ക് മലങ്കരയിൽ നിലവിലിരുന്ന പട്ടം വെട്ടുന്ന രീതിയോ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി രീതിയിലുള്ള തൊപ്പി വയ്ക്കുന്ന രീതിയോ പിന്തുടരാവുന്നതാണ്. മാർ ഈവാനിയോസ് ഹിദായത്തുള്ള (1686-ൽ) നടപ്പിലാക്കിയതും മാർത്തോമാ നാലാമൻ അംഗീകരിച്ചിരുന്നതുമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ തുടരണം, രണ്ട് പക്ഷവും അംഗീകരിക്കുന്നവരെ മാത്രമേ വികാരിമാരായി പള്ളികളിൽ നിയമിക്കുകയുള്ളു. എന്നിവയായിരുന്നു വ്യവസ്ഥകൾ. 1807-ലും പള്ളിയോഗം ഒരു തർക്കപരിഹാര വേദിയായിരുന്നു. വിദേശ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ ദിയസ്കോറോസ് ആയിരുന്നു പ്രശ്നബിന്ദു. അദ്ദേഹം ഭരണത്തിനായി അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ചത് പള്ളിയോഗം അംഗീകരിച്ചില്ല. അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹത്തെ കപ്പൽ കയറ്റി വിടുകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ 1789-ൽ നടന്ന യോഗവും ആരാധനക്രമ പരിഷ്ക്കരണമായിരുന്നു. 1665-ൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദൽ ജലീലിന്റെ വരവോടെ അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം ആരംഭിച്ചെങ്കിലും അന്ത്യോഖ്യൻ ആരാധനയും പള്ളിക്രമങ്ങളും അത്രകണ്ട് വ്യാപിച്ചില്ല. പഴയക്രമങ്ങൾ പലയിടത്തും തുടർന്നു. യാക്കോബിന്റെ തക്സ ഇവിടെ വ്യാപകമായത് ശക്രള്ള മഫ്രിയാനയുടെ വരവോടുകൂടി ആയിരുന്നു. തുടർന്ന് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിക്രമങ്ങൾ വ്യാപകമായി, അതേ സമയം പലയിടത്തും പഴയ കൽദായക്രമങ്ങൾ തുടരുകയും ചെയ്തു. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിലാണ് 1789-ൽ പുതിയകാവിൽ കൂടിയ യോഗം ഒരു ഐക്യമാതൃക മുന്നോട്ട് വച്ചത്. അതിൻപ്രകാരം മാമോദീസായും വിവാഹവും പഴയരീതിയിൽ തുടരാനും നമസ്കാരങ്ങൾ, പട്ടംകൊട, കുർബാന എന്നിവ അന്ത്യോഖ്യൻ രീതിയിൽ തുടരാനും നിർദ്ദേശിച്ചു.

പുതിയകാവ് പടിയോല ഒരു ഐക്യമാതൃക മുന്നോട്ട് വച്ചെങ്കിലും മലങ്കരയിൽഅന്ത്യോഖ്യൻ ക്രമങ്ങൾക്ക് പിന്തുണയേറുകയായിരുന്നു. 1809-ലെ കണ്ടനാട് യോഗം അത് തെളിയിക്കുന്നു.

ഏഴാം മാർത്തോമാ പെട്ടെന്ന് നിര്യാതനാവുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മരണമടയുന്നതിനു മുമ്പായി തിടുക്കത്തിൽ തന്റെ പിൻഗാമിയായി മാർത്തോമാ എട്ടാമനെ വാഴിച്ചു. ഇത് വലിയ തർക്കം സൃഷ്ടിക്കുകയും ഒരു പ്രതിസന്ധി രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കുന്നംകുളം ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനും കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനുമായിരുന്നു എട്ടാം മാർത്തോമായുടെ എതിർപക്ഷത്ത്. വെടിനിർത്തലിനു ഇവിടെയും പള്ളിയോഗം ഇടപെട്ടു. 1809 ചിങ്ങം 1-നു മാർത്തോമാ ഏഴാമന്റെ നാല്പതാം അടിയന്തിരദിവസം കനാട് യോഗം കൂടുകയും പന്ത്രണ്ട് നിർദേശങ്ങൾ പടിയോലയായി എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ അവസാനനിശ്ചയം പൂർണമായും അന്ത്യോഖ്യൻ ക്രമത്തിലേക്ക് മാറുന്നതായിരുന്നു. തെക്കും വടക്കും ഓരോ പഠിത്തവീടുകൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നതും പള്ളി ഭരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിർദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവയും പടിയോലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

പടിയോല എഴുതിയെങ്കിലും പഠിത്തവീടുകൾ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള തീരുമാനത്തിൽനിന്നുൾപ്പെടെ എട്ടാം മാർത്തോമാ പിന്നോട്ട് പോയി. എന്നാൽ പഠിത്തവീട് സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള തീരുമാനവുമായി ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മുന്നോട്ട് പോയി. റസിഡന്റ് മൺറോയുടെ പിന്തുണയും റമ്പാന് ഉണ്ടായിരുന്നു. തുടർന്ന് വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ മൺറോയിൽ നിന്ന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ കൈപ്പറ്റി. പണി ആരംഭിച്ചു. മെത്രാനല്ലാത്ത ആൾക്ക് വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ നൽകിയതിനെതിരെ എതിർപക്ഷം പരാതി നൽകി. ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാരും മൺറോയുടെ നടപടിയിൽ അതൃപ്തി അറിയിച്ചപ്പോൾ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച് പ്രതിസന്ധി ഒന്നു കുറയ്ക്കേണ്ട സ്ഥിതി വന്നു. എന്നാൽ അവിടെയും പള്ളിയോഗ തീരുമാനം ആവശ്യമായി വന്നു. തുടർന്ന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനു പള്ളിയോഗത്തിന്റെ യോഗസമ്മതം തേടി കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സീനോസ് നോട്ടീസ് അയച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡിന്റിന്റെ പിന്തുണയും പള്ളിയോഗത്തെ ഒഴിവാക്കാൻ മതിയായില്ല എന്നു ചുരുക്കം.

മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസ് എന്നറിയപ്പെട്ട 1836-ലെ യോഗമാണ് മിഷണറി ബന്ധം ഔദ്യോഗികമായി ഉപേക്ഷിച്ചത്. ഒരു വലിയ സാമ്രാജ്യശക്തിയുടെ പിന്തുണയോടെ എത്തിയ ഒരു വിഭാഗത്തെ നേർക്കുനേർ നിന്ന് ഏറ്റുമുട്ടി. നസ്രാണികൾ വിജയം വരിച്ചു എന്ന നിലയിൽ ഒരു ചരിത്രസംഭവമായിരുന്നു ഈ യോഗം.

മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ നിർദേശം കൂടാതെ അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്ന് മെത്രാൻ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ച് 1843-ൽ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് രാജകീയ വിളംബരവും സംഘടിപ്പിച്ച് ഭരണത്തിലേറി. ഇത് പള്ളിയോഗത്തിന് തിരിച്ചടിയായി. മാത്രമല്ല പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ആലോചനയില്ലാതെ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം അത്താനാസിയോസ് കാര്യങ്ങൾ നടത്തുക കൂടിയായപ്പോൾ പള്ളിയോഗം തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ട നിലയിലായി. കൃത്യമായ ഒരു ചട്ടക്കൂടിലേക്ക് ഭരണം കൊണ്ടുവരാനുള്ള ഒരു ശ്രമമായിരുന്നു 1853-ലെ കോട്ടയം യോഗം. 103 നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു ചട്ടവര്യോല യോഗം പാസാക്കിയെങ്കിലും മെത്രാൻ തന്നെ അത് നടപ്പിലാക്കാതിരുന്നതോടെ ചട്ടങ്ങൾ നടപ്പിലായില്ല. 1870-ൽ വീണ്ടും ഒരു യോഗം കൂടുന്നുണ്ടെങ്കിലും പള്ളിയോഗം അതിന്റെ പ്രതാപത്തിൽ പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസിയോസിന്റെ സമയത്ത് എത്തിയില്ല.

മെത്രാന്റെ ഏകനായകത്വം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ രൂപീകരിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചത് 1873-ലെ പരുമല യോഗമായിരുന്നു. മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തെ കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിച്ച് ഒരു ചട്ടക്കൂട്ടിലാക്കി കൊണ്ടുവന്നത് ഈ യോഗമായിരുന്നു. പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസിയോസിനെ അനുനയിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷനെ അയയ്ക്കുവാനും മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനും വ്യവഹാരങ്ങളുടെ ചുമതല ആ കമ്മറ്റിയെ ഏൽപ്പിക്കുവാനും യോഗം നിശ്ചയിച്ചു. കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ സാമുദായിക സംഘടനയായി ഈ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനെ കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്നുള്ള പ്രബല സംഘടനകളായ എസ്.എൻ.ഡി.പി 1903-ലും എൻ.എസ്.എസ് 1914-ലും മാത്രമാണ് രൂപം കൊണ്ടത്.

വിവിധ കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് പരുമല യോഗത്തിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ പ്രായോഗിക തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടായി. നിയമാനുസൃത മലങ്കര മെത്രാന്റെ പിന്തുണയോ നിർദേശമോ ഇല്ലാതെ കൂടിയതാണ് പരുമല യോഗം എന്നത് തന്നെ പ്രധാന പ്രശ്നം. തുടർന്നാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള അത്താനാസിയോസ് എതിർപക്ഷം പാത്രിയർക്കീസിനെ വരുത്തിയത്.

1876 ജൂൺ 26 മുതൽ 30 വരെ മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയുടെ വടക്കേ മുറ്റത്ത് കൂടിയ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിലെ തന്നെ സവിശേഷമായ ഒന്നാണ്. ചില ഭേദഗതികളോടെ പരുമല നിശ്ചയങ്ങൾ ഔദ്യോഗികമായി. പള്ളിയോഗത്തിനു ഇടക്കാലത്ത് നഷ്ടപ്പെട്ട ശബ്ദം തിരികെ കിട്ടി. മേൽപ്പട്ടക്കാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് തങ്ങളാണെന്നും തങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാത്തവർക്ക് പട്ടം നൽകരുതെന്നും പള്ളിയോഗം ആവശ്യപ്പെട്ടു. പാത്രിയർക്കീസ് അത് അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഇത് ലംഘിക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ വെളിയനാട് യോഗം പ്രതിനിധികൾ ബഹിഷ്ക്കരിച്ചു.

നവീകരണക്കാരിൽ നിന്നും സെമിനാരി നടത്തിയെടുത്തശേഷം പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി സെമിനാരിയിൽ യോഗങ്ങൾ കൂടുകയും നിശ്ചയങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. 1902–ൽ വട്ടശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മൽപ്പാനെയും കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലോസ് റമ്പാനെയുംമെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് യോഗം നിർദേശിച്ചുവെങ്കിലും വടക്കുനിന്നും പ്രാതിനിധ്യം വേണമെന്ന് ആവശ്യമുയർന്നപ്പോൾ യോഗ്യരായവരെ കണ്ടെത്താൻ യോഗം പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയെയും മറ്റ് മേൽപ്പട്ടക്കാരെയും ചുമതലപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട സമയമായപ്പോൾ 1908–ൽ വീണ്ടും പള്ളിയോഗത്തെ സമീപിക്കാനും അവിടെവച്ച് വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുവാനും പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി തയ്യാറായി.

വട്ടശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്തും അസോസിയേഷൻ അതിന്റെ അധികാരം വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. 1909–ൽ അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ലൗകികാധികാരമോഹങ്ങളെ പള്ളിയോഗം ശക്തമായി എതിർത്തു. മലങ്കര സഭയ്ക്ക് വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു ഭരണഘടനാനിർമ്മാണത്തിനായി ഒ.എം. ചെറിയാൻ അദ്ധ്യക്ഷനായ ഒരു സമിതിയെ 1930 സെപ്തംബറിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ ഔദ്യോഗികമായി തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു സുപ്രധാനയോഗം 1934 ഡിസംബർ 26–നു എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷനാണ്. പ. ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതിയൻ ബാവായെ വട്ടശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ പിൻഗാമിയായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തതും ഭരണഘടന പാസാക്കിയതും ഈ യോഗമായിരുന്നു. 1951–ലെ അസോസിയേഷൻ ആദ്യമായി ഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്തു. അവസാനമായി അസോസിയേഷൻ ഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്തതും അന്നാണ്. പിന്നീടുണ്ടായ ഭേദഗതികൾ റൂൾക്കമ്മറ്റി വഴി മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി പാസാക്കി നിലവിൽ വരികയായിരുന്നു.

1965–ൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ ഒരു വികേന്ദ്രീകരണസ്വഭാവം വന്നു. ഓരോ മെത്രാസനത്തിൽ നിന്നും മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അഞ്ച് പേരെ നാമനിർദേശം ചെയ്യുവാനും അപ്രകാരം നാമനിർദേശം ചെയ്യുന്നവരിൽ നിന്ന് അഞ്ച് പേരെമാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി നിശ്ചയിച്ച് അസോസിയേഷനിലേക്ക് അംഗീകാരത്തിനായി ശുപാർശ ചെയ്യുവാനും തീരുമാനിച്ചു. കൂടാതെ ഓരോ മെത്രാസനങ്ങളിൽ നിന്നും മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിലേക്ക് നാമനിർദേശം ചെയ്യുവാനും മെത്രാസനതലയോഗങ്ങളെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. ഇന്നും ഈ രീതിയാണ് മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അവലംബിക്കുന്നത്.

അസോസിയേഷൻ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ 1970–ൽ നിലവിൽ വന്നു. 1974–ലെ നിരണം യോഗത്തിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുമതിയോടെ വൈസ്പ്രസിഡന്റ് പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് യോഗാദ്ധ്യക്ഷനായി. 1977–ലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലാണ് ആദ്യമായി വോട്ടെടുപ്പ് നടന്നത്. പിന്നീട് 1982 ഒഴികെ എല്ലാ തവണയും വോട്ടെടുപ്പ് ഉണ്ടായി. 1987–ൽ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും ആർക്കും ഭൂരിപക്ഷം ലഭിച്ചില്ല. 1992–ൽ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി നിർദേശിച്ച ഔദ്യോഗിക പാനലിൽ ഉൾപ്പെടാതിരുന്ന ആളെ അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡ് അത് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 2004–ൽ ഏഴ് പേരെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും നാല് പേർക്കു മാത്രമാണ് മതിയായ വോട്ട് ലഭിച്ചത്.

2002–ലെ പരുമല അസോസിയേഷൻ ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രധാനയോഗങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. കേരള ഹൈക്കോടതി റിട്ട. ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് മളീമഠ് നിരീക്ഷകനായി പങ്കെടുത്തു. അസോസിയേഷന്റെ പ്രാധാന്യവും സാംഗത്യവും ബഹു സുപ്രീം കോടതി തന്നെ അംഗീകരിച്ചു. ജനപ്രാതിനിധ്യത്തിനനുസരിച്ച് അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സുപ്രീം കോടതി തന്നെ സഭാഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്തു.

2008-ലെ പാമ്പാക്കുട യോഗം മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിനു ശേഷം വടക്കൻ പ്രദേശത്ത് കൂടിയ ആദ്യ യോഗമായി. 30 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം 2017-ൽ എംഡി സെമിനാരി, അസോസിയേഷനു വേദിയായി. 2021 ഒക്ടോബറിലെ യോഗവും പ്രത്യേകതകളുള്ളതായിരുന്നു. നോട്ടീസ് കൽപ്പന അയച്ചശേഷം പ്രസിഡന്റ് കാലം ചെയ്തതിനാൽ സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്താ(കുര്യാക്കോസ് മാർ ക്ലീമ്മീസ്)യിൽ അധ്യക്ഷപദം വന്നുചേർന്നു. കോവിഡ് വ്യാപനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങളും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മാത്രം അസോസിയേഷൻ നഗറിൽ കൂടുകയും ബാക്കിയുള്ളവർ ഓൺലൈനായി പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. കാതോലിക്കാ കാലം ചെയ്തശേഷം പിൻഗാമിയെ തൊണ്ണൂറ് ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അന്ന് തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഏഴ് മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കായി 2022 ഫെബ്രുവരിയിൽ കോലഞ്ചേരിയിൽ യോഗം ചേർന്നു.

മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആദ്യമായി ഓൺലൈൻ സാങ്കേതിക വിദ്യ ആ തവണ ഉപയോഗിച്ചു. ഒടുവിലായി 2022 ആഗസ്റ്റ് 4-നു പത്തനാപുരത്ത് എത്തിനിൽക്കുന്നു മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷന്റെ ചരിത്രവും പ്രയാണവും. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ് മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ എന്ന ആധുനിക പള്ളിയോഗം. നസ്രാണി മാർഗത്തിന്റെ ഒരുശേഷിപ്പാണത്. അത് ബലപ്പെടുത്തേണ്ടതും നിലനിർത്തേണ്ടതും നമ്മൾ ഓരോരുത്തരുടെയും കടമയും ഉത്തരവാദിത്തവുമാണ്.

(മലങ്കര സഭാ ഭരണഘടന: ചരിത്രം, രേഖകൾ, ഭേദഗതികൾ, മലങ്കര സഭാതർക്കം എന്താണ് സത്യം?, മല ങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ: ചരിത്രം, രേഖകൾ എന്നീ പുസ്തകങ്ങളുടെ രചയിതാവാണ് ലേഖകൻ)

